

عزاداری با گویش ها و زبان های مختلف در حرم مطهر رضوی هم زمان با محرم و صفر سال ۱۴۰۴؛

«حسینیه حرم»؛

میزبان عرض ارادت اقوام با آیین ها و سنت های مختلف

نامش «حسینیه حرم» است؛ جایی که در سال های اخیر، به مأمین عاشقان و مشتاقان اهل بیت (ع)، به ویژه دلدادگان حضرت ابا عبد الله الحسین (ع)، تبدیل شده است. اینجا قلب هایی از سراسر ایران و کشورهای اسلامی، گردهم می آیند تا دلدادگی و ارادت شان را ابراز کنند و در ثنای عشق حسینی اشک بریزند. حسینیه حرم از چند سال پیش با حضور هیات هایی از یزد و گلستان، فعالیت خود را آغاز کرد و خیلی زود با تفاوت در محتوا، اجرا و اهدا، از سایر حسینیه ها متمایز شد. این حسینیه با نگاهی به تاریخ پر شکوه اسلام، تلاش می کند عزاداری اصیل مادرانه ها، پدرانه ها و تمام سنت های فراموش شده را زنده کند و جلوه های تازه به دل های محزون ببخشد. در سال ۱۴۰۴ هیات ها و دسته های عزاداری از گوشه و کنار کشور از روستاهای دور تا شهرهای بزرگ، با گویش ها و زبان هایی چون لری، کردی، ترکی، عربی و فارسی و حتی اقوامی از عراق، افغانستان و پاکستان، گردهم آمدند و هر یک عزاداری اصیل دیار خود را با زبان و لباس بومی خود، برگزار کردند. در ایام دهه اول ماه محرم و دهه پایانی ماه صفر، اقوام و قومیت ها، از استان های مختلف کشور با حضور در حسینیه حرم، واقع در صحن قدس آستان مقدس رضوی، به عزاداری و سوگواری در سوگ این مصیبت های بزرگ پرداختند.

